

Allemaal broers en zussen

Ruben Boon, Tremelo en Leuven, 12 juli 2022

Sinds september 2011 ben ik aan de slag als coördinator van Damiaan Vandaag, het Damiaanproject van de paters van de Heilige Harten. Ik heb een werkplek bij het graf van pater Damiaan in Leuven en in Damiaans geboortehuis/museum in Tremelo. Dankzij mijn werk krijg ik de kans om mensen, jong en oud, uit binnen- en buitenland te ontmoeten. Over grenzen van afkomst, leeftijd, cultuur en levensbeschouwing: iedereen is welkom bij Damiaan. In 2013 hadden we een groep Hawaïanen op bezoek. Ze kwamen bij het graf van Damiaan in Leuven, raakten het aan en begonnen te wenen. Na lange tijd waren ze opnieuw verenigd met hun verloren broer Damiaan. In het Hawaïaans zeiden ze hem luidop dankjewel voor alles wat hij voor hen betekent. Nog steeds ben ik erg geraakt door deze bijzondere ontmoeting. Het drukt mooi uit wat Damiaan geloofde in de negentiende eeuw en wat ook ik geloof twee eeuwen later.

Graf van Damiaan, crypte, Sint-Antoniuskapel, Leuven - Copyright Mia Verbanck

Wordt het geloof vandaag niet teveel verstikt en bedolven onder kerkelijke structuren, geboden, verboden en allerhande regeltjes? Wordt er niet teveel krampachtig vastgehouden aan hoe het vroeger was? Wanen sommige parochieherders zich niet teveel boven de kudde in plaats van er middenin? Gelukkig is daar het inspirerende voorbeeld van een boerenzoon uit Tremelo-Ninde, die graag op het veld werkte, schapen verzorgde en erop los timmerde. Gelukkig is daar het inspirerende voorbeeld van een jongeman die zijn comfortzone verliet, naar de andere kant van de wereld trok, zijn vooroordelen overwon en zijn verwachtingen bijstelde en een nieuwe cultuur en nieuwe mensen omarmde. Gelukkig is daar het inspirerende voorbeeld van een priester-missionaris die zich kwetsbaar en bescheiden toonde

en zijn geloof niet verloor, zijn leven deelde met uitgestoten medemensen en één van hen wilde zijn. Ja, Damiaan was het allemaal. Hij was het toonbeeld van een negentiende-eeuwse katholieke religieus, priester en missionaris met alles erop en eraan. Maar doorheen de ontmoetingen met zovele mensen, vooral op de Hawaï-eilanden, ontdekte hij ten volle wat zijn christelijk geloof in essentie betekent. Het betekent verbondenheid, respect, zorg en engagement voor iedereen, jong en oud, ongeacht of die andere persoon nu mijn geloof deelt of niet. Ja, Damiaan hechtte belang aan voorgeschreven religieuze en kerkelijke devoties, feestdagen, geboden en verboden. Maar voorbij deze talrijke 'voorschriften' stond steeds de medemens voorop. Vanuit zijn geloof in Jezus van Nazareth die weldoende rondtrok en oog had voor iedereen beschouwde Damiaan naderhand iedereen die zijn pad kruiste als familie, als broers en zussen, met wie hij zich verbonden voelde, voor wie hij zorg diende te dragen en die hij steeds met liefde en respect moest omringen. Damiaan bracht zijn geloof in de praktijk en belichaamde hiermee concreet drie fundamentele Hawaïaanse waarden: ohana (familie), malama (zorg en respect), aloha (liefde en solidariteit).

De Hawaïanen in de crypte kwamen thuis bij hun broer Damiaan die ze al zo lang hadden moeten missen. Ze voelden zich diep geraakt en verbonden. Ze delen overduidelijk Damiaans geloof dat wij allemaal broers en zussen zijn. Ook ik deel Damiaans geloof, net als zovele anderen, jong en oud, wereldwijd.

Damiaan en de weesjongens – Copyright Archiefcollectie Damiaan, Paters H. Harten, Leuven

Ruben Boon is als inhoudelijk coördinator van Damiaan Vandaag werkzaam bij het graf van Damiaan in Leuven en in het Damiaanmuseum in Tremelo

Contact: info@damiaanvandaag.be

www.damiaanvandaag.be

www.damiaanmuseum.be